

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Up 548/04
01.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu branioca kažnjelog pravnog lica "AA" i odgovornog lica BB, advokata AB i AV, za vanredno preispitivanje rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije PŽC.br.133/04 od 2.12.2004. godine, u predmetu prekršaja iz člana 188. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 1.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije PŽC.br.133/04 od 2.12.2004. godine i rešenje Komisije za carinske prekršaje Carinarnice Subotica 01.09 P.br.223/03 od 22.12.2003. godine i predmet VRAĆA prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba kažnjelog pravnog lica "AA" i kažnjelog odgovornog lica BB i potvrđeno rešenje Komisije za carinske prekršaje Carinarnice Subotica 01.09 P.br.223/03 od 22.12.2003. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem, u stavu prvom izreke rešenja oglašeni su odgovornim okrivljeno pravno lice "AA" i BB kao odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz člana 188. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, bliže opisan u izreci ovog rešenja. Za navedeni prekršaj okrivljeni su kažnjeni novčanim kaznama i to okrivljeno pravno lice u iznosu od 160.000,00 dinara, a okrivljeno odgovorno lice novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 dinara, a na osnovu člana 200. stav 2. i 3. Carinskog zakona kažnjeno lice je obavezano da plati protivrednost predmetne robe (razliku između stvarne i prijavljene vrednosti) u iznosu od 525.456,40 dinara, a okrivljeno pravno lice obavezano je i da uplati paušalni iznos na ime naknade troškova u iznosu od 400,00 dinara. Istim rešenjem obustavljen je prekršajni postupak pokrenut protiv "VV" kao pravno lica i GG kao odgovornog lica za prekršaj iz člana 188. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, a na osnovu člana 129. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi.

Protiv pravosnažnog rešenja Veća za drugostepeni prekršajni postupak Ministarstva finansija Republike Srbije branioci kažnjelih su podneli zahtev za vanredno preispitivanje, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene zakona, bitne povrede odredaba prekršajnog postupka i odluke o kazni. U zahtevu se ističe da je kažnjeno pravno lice označeno u carinskoj ispravi kao uvoznik zbog toga što je ovo pravno lice imalo prava za uvoz kontigenta, te da ovo pravno lice nije učestvovalo u kupovini i pregovorima u vezi uvoza robe, niti je plaćalo robu inoprodavcu. Navodi se da okrivljeno odgovorno lice BB koje je radilo u ime i za račun odgovornog pravnog lica nije predao špediteru "VV" račune i dokumentaciju za carinjenje robe. Dalje se navodi da u toku postupka nisu izvedeni dokazi iz kojih bi proizilazilo činjenično stanje na osnovu kojih bi se utvrdila odgovornost okrivljenih za podnošenje faktura koje nisu istinite i u kojima je iskazana niža cena od cene koja je naknadno utvrđena preko Odeljenja za kontrolu mađarske carine. U vezi sa tim ističe se da u obrazloženju osporenog i prvostepenog rešenja nije navedeno na koji način je pribavljena dokumentacija, preko koga je vršena provera računa, ko je robu nabavio, ko je ugovarao posao za nabavku robe i izvršio plaćanje, te navodi da je to vršeno preko firme "DD" što nije provereno, niti je ovo pravno lice saslušano u postupku. Ističe se da u postupku nije izveden nijedan dokaz iz kojeg bi se utvrdilo da špedicija "VV" nije učestvovala u radnjama koje bi činile obeležje prekršaja, a koja je u stvari dostavljala carini dokumentaciju za carinjenje. Posebno se ističe da je izreka rešenja nejasna i nerazumljiva, kao i da je protivurečna razlozima datim u obrazloženju rešenja. Predloženo je da se zahtev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rešenja o prekršaju uvaži i rešenja prekršajnih organa ukinu.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje na osnovu člana 273. i 276. Zakona o prekršajima Vrhovni sud Srbije je našao da je zahtev osnovan.

Prema navodima pobijanog i prvostepenog rešenja o prekršaju okrivljeni su prilikom uvoznog carinjenja tehničke robe po JCI J1 broj 25038/01/10370 od 1.8.2001. godine CI Javna skladišta Subotica priložili verodostojne fakture koje glase na ime okrivljenog pravnog lica, u kojima su netačno označili vrednost robe tako što su umesto 97.710,00 DEM označili vrednost od 80.480,00 DEM i time umanjili carinsku osnovicu za 525.456,40 dinara, a u nameri da carine i druge uvozne dažbine plate u manjem iznosu, kako se to navodi u obrazloženju rešenja. Pri tome se carinski organi pozivaju na izveštaj mađarskih carinskih organa prema kome podaci o količini i broju izdatih faktura odgovaraju stvarnim podacima odnosno brojevima faktura koje su priložene prilikom carinjenja ali da je cena robe po komadu knjigovodstvene evidencije inodobavljača znatno viša od cene po komadu koja je označena u fakturama priloženim uz carinske isprave. Na osnovu tako utvrđenog navedenog činjeničnog stanja carinski organi nalaze da su okrivljeno pravno lice "AA" i okrivljeno odgovorno lice BB odgovorni za prekršaj iz

člana 188. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona za koji prekršaj su kažnjeni novčanim kaznama u iznosima bliže navedenim u izreci prvostepenog rešenja, pa je i izrečena zaštitna mera naplate protivrednosti koja čini razliku između prijavljene i stvarne vrednosti robe.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije osnovano se zahtevom osporava zakonitost rešenja prekršajnih organa. Naime, odredbom člana 188. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" br.45/92 ... 7/03) propisano je da će se za prekršaj kazniti preduzeće ili drugo pravno lice ako u ispravama koje se podnose uz carinsku deklaraciju označe drugu, između ostalog, vrednost robe pri prelasku carinske linije ili pri carinjenju u nameri da izbegne plaćanje carine i drugih uvoznih dažbina ili da carinu plati u manjem iznosu. Kako je u izreci prvostepenog rešenja navedeno da se okrivljeni oglašavaju odgovornim što je okrivljeno odgovorno lice radeći u ime i za račun okrivljenog pravnog lica prilikom uvoznog carinjenja robe po JCI J1 broj 25038/01/10370 od 1.8.2001. godine CI Javno skladište Subotica putem špedicije "VV" priložio neverodostojne fakture, u kojima je označena vrednost robe u iznosu od 80.470,00 DEM iako je stvarna vrednost predmetne robe 97.710,00 DEM, a na koji način je prijavio robu u manjoj vrednosti od stvarne za iznos od 17.230,00 DEM, ali nije navedeno da je sve to učinjeno u nameri da carinu plati u manjem iznosu, to je tako navedena izreka nepotpuna i nerazumljiva, kao i suprotna razlozima datim u obrazloženju rešenja. Naime, time što izreka rešenja o prekršaju ne sadrži bitan element bića prekršaja da je u nameri da se plati carina u manjem iznosu izvršeno prijavljivanje druge vrednosti robe, bez obzira što se u obrazloženju rešenja navodi da je netačno prijavljivanje vrednosti izvršeno u navedenoj nameri učinjena je bitna povreda odredaba prekršajnog postupka - član 251. stav 1. tačka 14. Zakona o prekršajima.

Pored navedenih povreda pravila postupka u ovoj prekršajnoj stvari po oceni suda, činjenično stanje na kojem je zasnovana prekršajna odgovornost okrivljenih nije potpuno i pravilno utvrđena. Ovo sa razloga što se prekršajni organi pozivaju na izveštaj mađarskih carinskih organa, preko kojih je izvršena provera vrednosti robe, ali u spisima predmeta nalazi se samo dopis koji navodno predstavlja prevod mađarskih carinskih organa, bez pečata i potpisa a u kome se navode brojevi faktura GSMK-10106-194V i GSMK-10106-194. U spisima nema originala izveštaja mađarskih carinskih organa na osnovu kojih bi se mogla proveriti istinitost navoda u dopisu koji se nalazi u spisima, a navedeni brojevi računa ne odgovaraju brojevima računa koji su podneti prilikom prijavljivanja sporne robe i koji se nalaze u spisima predmeta, overeni pečatom carinskih organa a na koji se pozivaju i organi u postupku. Prema tome za sada se na osnovu dokaza u spisima predmeta ne može na nesumnjiv način utvrditi da su okrivljeni prijavili manju vrednost robe za carinjenje po spornim računima od njene stvarne vrednosti, kao ni da su to učinili u nameri da carinu plate u manjem iznosu od propisanog, pa je time dovedena u pitanje odgovornost okrivljenih za prekršaj koji im se stavlja na teret.

Sa iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da zahtev za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju okrivljenih treba uvažiti, s tim da se u ponovnom postupku otklone povrede pravila postupka, te pribave dokazi i utvrde sve činjenice koje su od značaja za odgovornost okrivljenih u odnosu na prekršaj u pitanju u skladu sa članom 278. Zakona o prekršajima.

Sa navedenih razloga Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 277. stav 3. Zakona o prekršajima odlučio kao u izreci presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 1.2.2006. godine, Up. 548/04

Zapisničar Predsednik veća- sudija,

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ